

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210972
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612210972.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/289/2012-96 zo dňa 08. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/289/2012-96 zo dňa 08. 09. 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Súčasne vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu žalobcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/98/2007, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že dňa 27.02.2007 bola súdu doručená žiadosť súdnej exekútorke JUDr. Márie Krasňanovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného Pohotovosť, s. r. o. proti povinnému F. U., na vymoženie sumy 32 720,00 Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. sp. zn. SR 2951/06 zo dňa 19.07.2006, ktorý nadobudol dňa 07.08.2006 a vykonateľnosť dňa 10.08.2006. Okresný súd dňa 15.03.2007 pod č. 5505*008213 poveril súdnu exekútorku JUDr. Máriu Krasňanovú vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 32 720,00 Sk, úrok z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 2 600,00 Sk (správne 32 600,00 Sk - poznámka odvolacieho súdu) od 25.04.2006 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania vo výške 7 843,00 Sk a trovy exekúcie. Elektronickým podaním doručeným exekučnému súdu dňa 21.11.2010 navrhol oprávnený rozhodnúť o zmene o súdneho exekútora a poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 10.12.2010 pôvodný súdny exekútor podal podnet na odklad exekúcie a zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku. Dňa 16.12.2010 vyzval exekučný súd pôvodného súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu. Exekučný súd následne dňa 30.03.2012 vyzval rozhodcovský súd na predloženie listinných dôkazov a súčasne

opätovne žiadal exekútorku o predloženie exekútorského spisu. Dňa 16.04.2012 boli súdu doručené listiny rozhodcovským súdom a dňa 24.04.2012 exekútorsky spis. Uznesením zo dňa 27.04.2012 č. k. 6Er/98/2007-21 bola exekúcia zastavená, nakoľko exekučný titul sa doposiaľ nestal vykonateľným. Z dôvodu zastavenia exekúcie súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodoval. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.12.2012 č. k. 3CoE/131/2012-51 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené a návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietnuté. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený odvolanie aj dovolanie.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave, Znalecký ústav, zo dňa 17.01.2014, súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému znaleckému posudku doručenému súdu dňa 30.04.2014 uviedol, že znalecký posudok považuje prinajmenšom za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Poukázal na skutočnosť, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky žalobcu, žalovanému bola priamo odňatá možnosť participovať na postupe pri vypracovaní posudku, a teda znalecký posudok je vo svojej podstate výrazne jednostranný. Znalecký posudok je teda len prepočtom nepreukázaných a žalobcom tvrdených sumárnych údajov a tvrdení na počet žalôb, čo je neprípustné a nespôsobilé jednoznačne určiť, ktorý konkrétny nesprávny úradný postup spôsobil ktorú konkrétnu škodu. Škoda je tak stále výlučne paušálnou.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“) vo svojich ustanoveniach taxatívne vymedzuje podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody pri ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

V prerokovávanej veci si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 175,00 Eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 940,44 Eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu (v exekučnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/98/2007), ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote. Súd I. stupňa konštatoval, že žalobca predovšetkým nepreukázal naplnenie primárneho atribútu zodpovednostného vzťahu, a to nesprávny úradný postup. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že exekučný súd konal vo veci vedenej pod sp. zn. 6Er/98/2007 plynulo a bez zbytočných prietahov. Podľa § 44 ods. 8 druhá veta Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.12.2006, súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Zároveň zdôraznil, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002). Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu dňa 21.11.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora. Pri rozhodovaní o uvedenom návrhu postupoval exekučný súd so všetkou opatrnosťou, plynulo, prihliadajúc k zákonnému ustanoveniu § 44 ods. 9 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.12.2006 (vzhľadom na povinnosť súdu postúpiť exekučný spis novému exekútorovi žiadal pôvodného súdneho exekútora o doručenie exekútorského spisu, ktorý bol doručený až po opakovanej výzve dňa 24.04.2012) ako aj k podnetu pôvodnej súdnej exekútorky na zastavenie exekúcie, v nadväznosti na ktorý si žiadal relevantné listinné dôkazy od rozhodcovského súdu. Po doručení exekútorského spisu a listinných dôkazov z rozhodcovského súdu súd uznesením zo dňa 27.04.2012 č. k. 6Er/98/2007-21 exekúciu zastavil, čím odpadol dôvod pre rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prietahov v exekučnom konaní ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že žalobca si uplatňuje právo na náhradu majetkovej škody vo výške 175,00 Eur paušálne, teda bez akejkoľvek konkretizácie a reálneho vyčíslenia nákladov v jednotlivých veciach. Uvedená skutočnosť nebola ovplyvnená ani predloženým znaleckým posudkom, ktorý rovnako vyčísluje majetkovú škodu paušálne pre jednotlivé typy žaloby, bez zohľadnenia konkrétneho prípadu, navyše v sume rozdielnej oproti nároku uplatnenému žalobcom. Taktiež žalobca nepreukázal skutočnosti tvrdené v žalobe ako dôvody pre náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 940,44 Eur. Nebolo preukázané, že v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného

súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, resp. k insolvenčii povinného. Taktiež žalobca netvrdil ani nepreukázal aké konkrétne plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli, kedy, v akom rozsahu došlo k hospodárskej strate a akým spôsobom a kedy došlo k ovplyvneniu jeho ďalších podnikateľských postupov v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného súdu. Navyše v zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 9 Exekučného poriadku v prípade podania návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované, preto v súvislosti s nerozhodnutím súdu v zákonnej lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody ani nemateriálnej ujmy na strane žalobcu.

Pokiaľ ide o splnenie povinnosti žalobcu predbežne prerokovať uplatnený nárok v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu, žalobca v podanej žalobe tvrdil, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš o náhradu škody a nemajetkovej ujmy pri výkone exekúcie proti povinnej Eve Ráčovej. Žalovaný splnenie povinnosti žalobcu predbežne prerokovať nárok na náhradu škody nerozporoval. Vzhľadom na dátum podania žaloby na súd, ku dňu vyhlásenia rozsudku už nepochybne uplynula zákonná lehota 6 mesiacov v zmysle § 16 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, ich náhradu nepriznal, keďže tieto si nevyčíslila a z obsahu spisu jej vznik žiadnych trov nevyplýva.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poukázal na koncepciu spravodlivého súdneho konania zahŕňajúceho právo na kontradiktórne konanie, v rámci ktorého musia mať strany možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim, s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Odvolateľ tiež namietal, že pred vynesení rozhodnutia nebol oboznámený ani s listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci podľa žalobcu nebolo možné rozhodnúť bez jeho účasti na pojednávaní, keďže trval na osobnej účasti svojho zástupcu na pojednávaní a zároveň riadne a včas požiadal o jeho zrušenie z dôležitého dôvodu (keďže podľa jeho názoru vo veci koná nezákonný sudca) a preto nebol daný dôvod pre postup súdu v konaní podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Navyše, v situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom - listinami založenými v exekučnom spise, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom. Pokiaľ vnútroštátny súd dospel (podľa odvolateľa na základe dokazovania, ktorého obsah, rozsah si bez akéhokoľvek dôvodu určil sám) k záveru, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musí vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu vyjadrili.

Zároveň žalobca poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou v iných krajských súdoch v skutkovo a právne totožných veciach. Zároveň je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanie práva na nestranný súd. Žalobca zdôraznil, že podal ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca zotrval na tvrdení, že zákonom stanovená lehota na rozhodnutie exekučného súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora v predmetnom exekučnom konaní nebola exekučným súdom dodržaná, čo potvrdzuje aj odôvodnenie napadnutého rozsudku. V dôsledku toho bol v súdnej veci preukázaný žalobcom tvrdý nesprávny úradný postup, spočívajúci vo viacerých skutočnostiach, a nielen jednej z nich. Konajúci súd sa mal preto vysporiadať pri rozhodovaní vo veci so všetkými vytykanými zložkami nesprávneho úradného postupu.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 veta prvá O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.),

preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Primárne je zo strany odvolacieho súdu potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V tejto súvislosti je zjavné (nepochybné z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní žalobcom na súdy), že (hmotno-právne) odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. V odvolaní žalobcu niet jedinej zmienky (tobôž protiargumetnácie) vo vzťahu k argumentácii okresného súdu obsiahnutej v napadnutom rozhodnutí, že pri rozhodovaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 6Er/98/2007, z ktorej si uplatňuje svoj nárok žalobca žalobou v tomto súdnom konaní, v štádiu konania o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nebola síce dodržaná zákonná lehota na rozhodnutie o tomto procesnom návrhu, čo však nemožno považovať za nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého by žalobcovi mala vzniknúť materiálna škoda vo výške 175,00 Eur a nemajetková ujma vo výške 940,44 Eur s poukazom na jednotlivé ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z.. Nedodržanie uvedenej zákonom stanovenej lehoty však nemohlo byť na úkor riadneho výkonu spravodlivosti, rešpektovania základných princípov konania, najmä kompenzovania nerovného vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby, a najmä vyžadovala sa bezprostredná komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom, ktorý mal povinnosť doručiť exekútsky spis. Žalobca teda v konaní predovšetkým nepreukázal naplnenie primárneho atribútu zodpovednostného vzťahu, a to nesprávny úradný postup. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 9NcC/320/2013-18 zo dňa 21.03.2013, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Iveta Žišková je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 10C/289/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš nie sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonnú sudkyňu možno považovať za nestrannú zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonnej sudkyne, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného sudcu bezpredmetná. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie.

Je nutné rozlišovať medzi pojmom „súd“ a „sudcovia“ a z hľadiska zásad spravodlivého procesu citlivo zvažovať ich vzťah v posudzovaných súvislostiach. Nezodpovedá právnym pomerom priliehavosť názoru o mechanickom vzťahu medzi súdom a sudcami tohto súdu. Vzťah sudcov je pri výkone rozhodovacej činnosti riadený princípom prezumpcie nezávislosti súdnej moci, ktorá nepodlieha subjektívnym pocitom sudcov pri ich rozhodovaní a nie je ničím zaťažovaná v ich postojoch voči súdu. Pôsobenie sudcov na určitom súde je vždy objektívne dané, len samá táto skutočnosť nemôže byť dôvodom ich vylúčenia. Sudcovia ako reprezentanti verejnej moci by tak a priori stáli vo svetle spochybňujúcim ich profesionálne schopnosti. Vzájomný vzťah medzi sudcom a súdom nie je vzťahom zamestnaneckým alebo služobným. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú vzájomné práva a povinnosti sudcu a štátu. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vnímať aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého súdneho systému, aj konkrétneho súdu na ktorom sudca pôsobí. Iba takéto chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc 86/2011 zo dňa 24.11.2011). Sudca je povinný v každej súdnej veci zachovávať vecný a profesionálny prístup, potrebnú dávku odstup, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu (keď v pojednávanej veci

zákonný sudca nekonal a nerozhodoval v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), nezakladá pomer sudcu k veci, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Evy Uličnej z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Odvolací súd nespochybňuje, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo účastníka byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásadu kontradiktórnosti však nemožno vykladať absolútne, resp. formalisticky, ale len vo väzbe s ostatnými zásadami/ustanoveniami procesného predpisu. Predovšetkým účastník konania realizuje svoje procesné práva v rámci súdneho pojednávania, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, pričom o možnosť ich uplatnenia sa obral sám svojím postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Termín pojednávania (08.09.2014) prvostupňový súd vytýčil dňa 07.07.2014 a žalobcov a jeho právneho zástupcu bolo toto predvolanie doručené dňa 15.07.2014 (č. l. 35 p. v. spisu). Až dňa 05.09.2014 bol konajúcemu súdu doručený návrh žalobcu (e-mail) na „zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho posúdenia porušenia zásady nestranného súdu a sudcu“, ktoré súd zaevidoval v uvedený deň. Okresný súd sa s návrhom na odročenie pojednávania vysporiadal zákonom predpísaným spôsobom, keď na pojednávaní uznesením návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/289/2012-93 zo dňa 08.09.2014) a žiadosti právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania nevyhovel. Správnym je aj samotné vecné vyhodnotenie uplatneného dôvodu odročenia ako nie dôležitého (§ 119 ods. 1 O.s.p.), ako to korešponduje s vyššie uvedeným záverom o neopodstatnenosti tvrdení žalobcu o konaní „vylúčeného“ sudcu. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania. Dôvodom žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania bola námietka zaujatosti sudkyne, ktorá vec prejednáva, z dôvodu absencie jej nestrannosti. Ak sudkyňa takémuto návrhu na odročenie pojednávania nevyhovela a vec následne prejednála a rozhodla v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu žalobcu, postupoval v plnom súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keďže o jej nevyvúčení z prejednávania a rozhodovania veci z tých istých dôvodov už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom. Účasť na pojednávaní súdu je právom, ktoré v prejednávanej veci žalobcom a jeho právnym zástupcom (a ani žalovanou) nebolo využité. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 101 ods. 2 (v spojení s § 119 O.s.p.) umožňuje súdu zväziť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prietahom v konaní, ktorých (tvrdená) existencia je v konečnom dôsledku základom samotného nároku uplatňovaného žalobcom v žalobe.

Písomné vyjadrenie žalovanej zo dňa 05.02.2014 bolo súdu doručené 13.02.2014 a okresný súd ho odoslal právemu zástupcu žalobcu, ktorý ho prevzal dňa 15.07.2014. Žalobca mal teda možnosť i dostatočný časový priestor vyjadriť sa k obrane žalovanej uvedenej v jej vyjadrení k žalobe.

Odvolací súd zároveň poznamenáva, že zo zápisnice v súdnom pojednávaní je mimo rámca akýchkoľvek pochybností zjavné, že dokazovanie bolo vykonané oboznámením listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/98/2007- ktorý dôkaz výslovne (na str. 2 spisu) požadoval samotný žalobca. Inú skutočnosť nie je možné vyvodit' ani z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Zároveň odvolací súd poznamenáva, že prvostupňový súd v predvolaní na pojednávanie na deň 08.09.2014 poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, v ktorom ich okrem iného poučil aj podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p.. Predmetné poučenie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 15.07.2014.

Vo vzťahu k samotnému meritórnemu posúdeniu prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie odvolania a na viazanosť krajského súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z tohto aspektu je zjavné, že žalobca (zrejme z dôvodu predkladania množstva typových podaní na súdy) v odvolaní rezignoval na akúkoľvek úvahu vo vzťahu ku vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu. Fakticky sa obmedzil len na všeobecné konštatovania („nesprávny postup spočíva v niekoľkých skutočnostiach“, „konajúci súd sa musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu“), ktoré sú len opakovaním tvrdení z návrhu na začatie konania.

V tejto spojitosti platí, že odvolací súd nemôže v sporovom (kontradiktórnom konaní) nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Zároveň z uvedeného však vyplýva aj to, že nie je prípustné konfrontovať prvostupňový súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že okresný súd pochybil „keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané“, nekorešponduje s obsahom napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ nadväzne v odvolací uvádza, že „v odôvodnení prezentované časové úseky (bez bližšej konkretizácie, o ktoré časové úseky sa má jednať) nenasvedčujú“ konštatovaniu okresného súdu o dodržaní namietaných lehôt, (okrem vyššie uvedeného záveru, že napadnuté rozhodnutie takéto konštatovanie neobsahuje) platí, že časové údaje tak, ako ich uvádza prvostupňový súd, zodpovedajú zistenému skutkovému stavu a vyplývajú z pripojeného exekučného spisu.

Odvolací súd odvoláciu námietku o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd konštatuje, že okresný súd primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov, výsledky vykonaného dokazovania, vymedzil rozhodujúci skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z nich vyvodil konkrétne právne závery, ktoré primerane vysvetlil, pričom dostatočne objasnil, z akých úvah vychádzal. Nadväzne je z pohľadu procesného neúspechu výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k nosnému dôvodu, na ktorom okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek konkrétnu protiargumentáciu.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanej trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu jej vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.